

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 aprilie 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Col. 2:13-15**: „...”.

Noi am auzit un Cuvânt puternic. Aici este cuprins întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu, prin ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei. Îi mulțumim Dumnezeului nostru pentru harul pe care ni l-a dăruit, să putem accepta și crede din toată inima acest lucru. Îi aducem mulțumire Domnului nostru că noi nu ne jucăm de-a religia, nu producem atmosferă, ci noi suntem adunați în prezența lui Dumnezeu.

Cu mare dragoste, astăzi doresc să fac această observație. Haideți, cu respect deplin, să stăm aici în prezența lui Dumnezeu, să ascultăm Cuvântul și să ni se descopere. Scuzați-mă că mai fac această observație. Nu se cuvine să ai gumă de mestecat în gură în timp ce ascuți Cuvântul lui Dumnezeu din gura Domnului. Haideți să înțelegem că ne aflăm în prezența lui Dumnezeu ca să ascultăm Cuvântul Său și să-I dăm Domnului toată atenția noastră.

De ce suntem adunați în acest loc? „*Strânge-Mi poporul Meu care să-i fac să asculte Cuvintele Mele*”. Noi nu trecem pe lângă evenimentele care se întâmplă pe pământ. Iar când este vorba de Israel și Ierusalim ne doare. Vrajmașul face tot posibilul pentru a se împotrivi Israelului și Bisericii. Doresc să vă citesc două, trei lucruri care s-au întâmplat în ultimele zile.

„Recunoașterea înălțimilor Golan de către Statele Unite netezește calea pentru alte făgăduințe biblice, pentru alte teritorii”. Aceasta este o știre pozitivă. Aici este scris: „Un apel comun. Ierusalimul, oraș al păcii și al religiilor”. Apoi declarația regelui Mohamed al XVI-lea din Maroc și declarația papei care semnează un tratat privitor la Ierusalim, prin care doresc ca Ierusalimul să ajungă sub un statut internațional la care nu se mai poate schimba nimic. Apoi

avem toate deciziile care au fost publicate, până la decizia pe care papa Francisc și-a permis s-o ia. Ca titlu aici este scris: „Papa Francisc îl compară pe Trump cu Hitler și avertizează de acesta în mod public”. Noi vedem că lucrurile nu aleargă în aceeași direcție. Am putea citi mai departe despre tot ce se petrece. Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că noi putem crede din inimă ceea ce este scris în Cuvânt. Ierusalimul este amintit de exact 780 de ori în versetele Bibliei, și de fiecare dată în legătură cu Israelul și de fiecare dată în legătură cu Biserica nou testamentară. În Biblie sunt 780 de versete în care este scris cuvântul „Ierusalim”. Noi toți știm ceea ce a făgăduit Dumnezeu: că El va alege din nou Ierusalimul și că Cuvântul Domnului va ieși din Ierusalim. Mi-am notat două, trei versete biblice, îndeosebi din Țefania, pe care le voi citi pe scurt.

Țef. 3:9: *„Atunci voi da popoarelor buze curate, ca toți să cheme Numele Domnului, ca să-I slujească într-un gând”*.

Acest lucru va veni când totul își va lua decursul potrivit, și oamenii vor fi făcut nenorocirea pe care trebuie s-o facă. Atunci Dumnezeu va interveni și va schimba inimile oamenilor.

Țef. 3:19-20: *„Iată, în vremea aceea, voi lucra împotriva tuturor asupritorilor tăi („Mă voi judeca cu asupritorii tăi” – lb. germ.); voi izbăvi pe cei șchiopi și voi strânge pe cei ce au fost izgoniți, și îi voi face o pricină de laudă și de slavă în toate țările unde sunt de ocară acum”*. Aceasta este în legătură cu Israelul. Dumnezeu va schimba totul.

În vers. 20 este scris de două ori *„în vremea aceea”*. Noi trăim acum în acea vreme care a fost prezisă atunci și putem spune: *„Acum este acel timp”*: *«În vremea aceea, vă voi aduce înapoi; în vremea aceea, vă voi strânge; căci vă voi face o pricină de slavă și de laudă între toate popoarele pământului, când voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război sub ochii voștri, zice Domnul („când vă voi schimba soarta în fața ochilor voștri, așa vorbește Domnul – lb. germ.)»”*.

Dar doare dacă trebuie să auzi tot ce este planificat de către cele trei religii mondiale monoteiste. Nădăjduiesc că acum nu ne ascultă nimeni care nu trebuie. Noi putem citi în legenda lui Mahomed că „el a făcut o călătorie nocturnă pe un cal alb, a făcut un popas scurt în

Ierusalim și apoi a călărit mai departe în Paradis”. Iar prin aceasta ei ridică pretenția asupra Ierusalimului. Lăsăm aceasta așa cum este.

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El este în mijlocul alor Săi. Și așa cum este scris aici „*în vremea aceea*”. Dacă avem ochi deschiși, atunci noi vedem că aceasta este vremea. Înainte de a cerceta mai departe lucrurile prețioase în legătură cu Cina, nu doresc să uit să spun mai ales fraților slujitori: Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori de pretutindeni. El îi poate folosi și îi folosește în continuare ca prin propovăduirea biblică să dea mai departe Cuvântul sfânt și prețios așa cum este scris. Vă rog simțiți-vă bine în mijlocul nostru. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori de pe întregul pământ, mai ales pe toți cei ce sunt în legătură directă, aceasta-i rugăciunea noastră.

Acum este timpul harului. Răscumpărarea este deplină. Isus a plătit prețul pentru noi, pe crucea Golgotei. Vă rog frumos țineți tare de Cuvântul pe care l-am auzit în introducere și păstrați-l în inimile voastre. Fie ca astăzi toți care doresc să-și dedice viața Domnului și n-au făcut-o până acum, care încă n-au trăit pocăința, care încă n-au trăit părerea de rău de viața trăită fără Domnul, astăzi au posibilitatea s-o trăiască. Dacă voi încă nu v-ați căit și încă mai sunteți mulțumiți cu viața voastră, atunci pocăința este departe de voi. Mai întâi Domnul Dumnezeu nostru dăruiește har ca să recunoaștem că suntem păcătoși, despărțiți de Dumnezeu, alergând pe calea largă care duce în nenorocire. Apoi Dumnezeu dăruiește har ca să recunoaștem că răscumpărarea noastră a avut loc, dar ea trebuie acceptată și primită. Fiecare trebuie să aibă trăirile lui personale cu Dumnezeu: să trăiască pocăința, apoi înnoirea interioară, apoi nașterea din nou; așa încât fiecare să putem spune din inimă că am devenit copii ai lui Dumnezeu născuți din nou la o nădejde vie, confirmată prin învierea lui Isus Hristos dintre morți. Noi toți știm că a fost necesară moartea Lui și vărsarea Sângelui Său, dar prin învierea Lui a fost descoperită biruința lui Dumnezeu. Zapisul este rupt.

Astăzi a trebuit să mă gândesc la Ps 103: „*El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare*”.

Dragii mei, în acest loc noi dorim să trăim pregătirea deplină pentru ziua revenirii lui Isus Hristos. Noi toți știm și recunoaștem că noi nu trăim doar în timpul sfârșitului, ci am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. De fiecare dată trebuie să repetăm ceea ce a spus Domnul: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri atunci ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”. Haideți să mai citim câteva versete biblice.

Ps. 50:5: „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei*”. Să ne strângem împreună, să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu cu teamă și respect.

S-o spunem încă o dată cu privire la Cină. Cine dorește să aibă parte de Cina Domnului, trebuie ca mai înainte el să fi acceptat și primit ceea ce s-a întâmplat prin Sângele prețios al Mielului lui Dumnezeu pe crucea Golgotei. Pentru că viața este în sânge, Domnul nostru Și-a dat viața și Sângele Lui pentru noi. Dați-vă odată seama. Moartea a venit asupra întregii omeniri, pentru că omul a încălcat porunca pe care a dat-o Domnul Dumnezeu: „*în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit*”(Gen. 2:17). Dar Domnul nostru a venit pentru a-i lua morții puterea, S-a coborât în iad, a exprimat biruința și i-a luat cu Sine pe toți cei din perioada Vechiului Testament care L-au crezut; la învierea Lui El i-a înviat și ei s-au arătat multora în cetatea sfântă, conf. Mat. 27:52-53. După aceea s-a împlinit Ps. 24: „*Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice ca să între Împăratul slavei!*”. Domnul a intrat în slavă cu sfinții Vechiului Testament. Acum noi așteptăm ca El să revină și să fim ridicați împreună cu El în slavă.

Apoi avem Cuvântul deosebit din Rom. 1:1-2: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu...*”. Pus deoparte printr-o chemare divină ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu. Și noi suntem chemați să ascultăm mesajul divin, să fim puși deoparte, separați de toți. Noi am fost aduși înapoi la Domnul, ca să fim aduși în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu.

În vers. 2 este scris: „*pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”. Puternic! Noi ne ținem de ceea ce a spus Dumnezeu în Vechiul și Noul Testament. Nu adăugăm nimic, ci vedem că ambele sunt într-o conformitate și armonie deplină.

Apoi în Rom. 10:16-17: „*Dar nu toți au ascultat de Evanghelie*”. Aceasta doare.

Puși deoparte, chemați de Dumnezeu ca să propovăduiască Evanghelia lui Dumnezeu, iar apoi bărbatul lui Dumnezeu a trebuit să scrie: „Dar nu toți au fost ascultători Evangheliei divine”. Aici intervine ascultarea. Neascultarea a scos la iveală necredința care a fost păcatul original, iar aceasta a condus la încălcarea Cuvântului. Dar credința ne-a scos afară din moarte. Aici Pavel a scris: „*Dar nu toți au ascultat de Evanghelie*”.

Suntem noi ascultători? Credem noi în toate punctele așa cum zice Scriptura? Ne-am pus noi voia noastră în voia lui Dumnezeu? Ne-a fost scrisă voia Lui în inima noastră? Aici este scris: „*Dar nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci Isaia zice: «Doamne, cine a crezut propovăduirea noastră (mesajul nostru)?»*”. Aici o avem.

Noi vorbim despre mesaj. Mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Acum o întrebare: cine a dăruit credință acestei însărcinări divine? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului? Cine a trăit ieșirea afară din toate răcăcirile? Cine a văzut și trăit că robia a fost luată roabă și că Dumnezeu ne-a dăruit daruri, nouă, oamenilor?

Noi știm că în toate adunările se învață Biblia, dar fiecare învață cum vrea și fiecare crede ce vrea. Dar în acest loc – și aceasta nu este o încumetare, nu este o mândrie – în acest loc noi am acceptat și primit Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu cu teamă și respect. Pe lângă aceasta aparține făgăduința că înainte de a veni ziua cea mare și înfricoșătoare, ziua judecății lui Dumnezeu, Dumnezeu va trimite un mesager cu un mesaj pentru a ne aduce înapoi la Dumnezeu, la Cuvânt, înapoi la temelie, înapoi la început; să ne scoată afară din toate denomițiile și să ne aducă înapoi la Dumnezeu. Suntem mulțumitori că Domnul Dumnezeu l-a putut folosi pe fratele Branham în mod puternic.

Citim din Tit 1:1: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu...*”. Nu pentru cei care sunt doar chemați, nu pentru cei care aleargă mai departe pe căi proprii, ci o chemare divină cum ne este spus în Sfânta Scriptură; v-o mai citesc o dată: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința*

adevărului, care este potrivit cu evlavia". Nu adunări carismatice, nu o atmosferă cu muzică. Ci sub răsunetul Cuvântului lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu este în lucrare în viețile noastre. Astăzi pot avea loc pocăințe, înnoiri, nașteri din nou, astăzi Duhul lui Dumnezeu poate lucra puternic cu noi și în noi. Haideți să primim cu teamă și respect: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, pentru credința aleșilor lui Dumnezeu*".

Nu vreau să fiu critic, dar eu îi cunosc pe toți marii evangheliști care și-au avut programele lor și încă le mai au până în ziua de astăzi. Cine în timpul nostru a fost trimis din partea lui Dumnezeu? Cine s-a putut uita în urmă la ziua și ora chemării divine? Cine a putut spune ceea ce i-a fost poruncit lui prin însărcinarea lui Dumnezeu? Dintre toți cei ce au apărut până în ziua de astăzi, a fost doar unul care s-a putut uita în urmă și a putut spune despre ziua, ora și diferitele trăiri supranaturale pe care le-a avut.

Într-o predică din anul 1957 pe care am ascultat-o alaltăieri, fratele Branham dă mărturia sa. Mi-au dat lacrimile. Lui i-a fost spus aceasta de mama lui. Timp de cinci minute după ce el a fost născut și a fost pus în brațele mamei sale, stâlpul de foc și de nor a coborât în încăperea în care era și s-a așezat asupra lui. Mama și toți care erau prezenți acolo s-au întrebat ce înseamnă acest lucru. Toți bărbații lui Dumnezeu au fost aleși din pânțelele mamei lor: „*Mai înainte ca să te fi întocmit în pânțelele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pânțelele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor*”(Ier. 1:5). O chemare divină, o alegere pentru cei aleși.

În aceste zile să nu ne jucăm de-a religia, ci să căpătăm har de la Dumnezeu. Personal să accepți și să primești: iertarea, împăcarea, harul și mântuirea, și personal să le poți trăi, prin har. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Înainte am spus acest lucru. Din 2 aprilie 1962 au trecut 57 de ani. Zi și noapte am stat la dispoziția Domnului pentru cei aleși, pentru aceia ale căror nume sunt scrise înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost jertfit. Auzim mărturiile fraților, ce înseamnă pentru ei Cuvântul care le-a fost descoperit și cum pot ei da mai departe, convingși, ceea ce ne-a încredințat Domnul. Și, așa cum a spus

Pavel, eu dau mai departe doar ceea ce am primit de la Domnul. Personal, până astăzi eu n-am adus nimic de la mine, ci dau mai departe ceea ce Domnul ne-a dăruit prin har.

Am putea citi mai departe. Tot timpul Pavel dă mărturie despre însărcinarea lui și despre ceea ce avea să se întâmple. Tit 1:3: „*ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru*”.

Ce spuneți voi la aceasta? La vremea hotărâtă, la vremea Lui. Înainte am citit din Țefania „*în vremea aceea*”. Da, în timpul nostru, la vremea hotărâtă de El, la vremea Lui. Încă o dată Tit 1:3: „*Și-a făcut de cunoscut Cuvântul la vremea hotărâtă de El*”. Spuneți „Amin” la aceasta. Amin. L-a făcut de cunoscut, l-a descoperit, iar nouă ne-a dăruit harul ca să înțelegem totul corect, să mergem de la un verset la altul să vedem armonia divină dintre Vechiul și Noul Testament și s-o trăim. „*Și-a descoperit Cuvântul la vremea hotărâtă de El, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru* („din însărcinarea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru” – lb. germ.)”.

Frați care slujiți cu Cuvântul, aceasta este însărcinarea noastră din acest timp: să dăm mai departe ceea ce Domnul i-a descoperit robului și prorocului Său. Tot ceea ce a fost scris în Vechiul și Noul Testament a fost descoperit, a fost făcut de cunoscut clar ca soarele, așa cum este scris aici: prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, din însărcinarea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru. Din însărcinarea cui sunt eu pe drum? M-a trimis vreun predicator penticostal? M-a însărcinat vreo școală biblică sau cineva? Eu pot spune înaintea Domnului că se întâmplă din însărcinarea directă pe care a dat-o Domnul. Noi propovăduim acest Cuvânt prețios și toți aceia care sunt din Dumnezeu acceptă, cred și primesc. Cum am citit înainte, nu toți au dăruit ascultare Evangheliei. Dar aleșii care au fost hotărâți pentru a vedea slava lui Dumnezeu vor respecta însărcinarea divină, vor primi Cuvântul lui Dumnezeu, li se va descoperi și vor deveni o parte a ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp.

Scumpii mei frați și surori, astăzi serbăm Cina Domnului. Alaltăieri seara, mi-a fost pe inimă să înconjur clădirea de șapte ori, cu

o singură dorință: Dumnezeu, coboară-Te, confirmă Tu, dăruie Tu tot ce stă în drum, să se prăbușească precum zidurile Ierihonului, să dispară tot. Descoperă-Ți biruința Ta, biruința Golgotei. Am înconjurat clădirea de șapte ori, și în inima mea sunt convins că noi credem în același Dumnezeu. Domnul nostru a putut spune: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”(Mat. 28:18). Cum am auzit în Cuvântul din introducere, Domnul nostru a triumfat asupra puterilor Satanei, le-a dezarmat în public și a putut striga: „Eu trăiesc, și voi să trăiți”. A biruit moartea și iadul.

Haideți ca în acest sfârșit de săptămână să intrăm în siguranța de credință că Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, pe noi aleșii...Cuvântul „ales” se aude puțin ca o încumetare. Dar cu adevărat este așa, iar noi Îi mulțumim Domnului pentru aceasta, că El ne-a pus deoparte, ne-a ales, ne-a curățat, ne-a sfințit în Cuvântul lui Dumnezeu. Iar noi așteptăm din toată inima desăvârșirea și împreună o vom trăi.

În ceea ce privește Cina trebuie amintit și acest lucru. Toți care participă la Cină să dea mărturie că ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei s-a întâmplat pentru ei, pentru fiecare personal. Vina ta, vina mea, vina și păcatele noastre au fost puse pe Mielul lui Dumnezeu. „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii!*”. La Cina Domnului confirmăm că noi am acceptat și primit ceea ce ne-a dăruit Domnul nostru prin lucrarea de răscumpărare isprăvită.

Scumpi frați și surori, ceva ceea ce este foarte important. Cine citește în Evangheliile acela va observa că la Cina pascală Domnul a luat pâinea și a mulțumit. Trebuie să mergem înapoi la Ex. 12:13: „*Când voi vedea sângele voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie*”. În Vechiul Testament a fost sângele unui miel.

Așa cum a spus fratele Branham deseori, viața unui miel nu s-a putut întoarce peste viața unui om. Dar Sângele Mielului lui Dumnezeu și viața care a fost și este în Sânge a venit înapoi asupra gloatei răscumpărate prin Sânge. Domnul a poruncit ca sângele să fie aplicat pe ușorii ușii și pe pragul de sus al caselor. Îngerul Nimicitor era mânios, dar nu putea intra în casa respectivă și nu putea ucide pe întâiul născut. Ei erau sub protecția sângelui.

În timpul Cinei Pascale Domnul nostru a luat pâinea, a mulțumit, a frânt-o, apoi a luat paharul, iar după aceea le-a dat mai departe și a spus: „*Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu*”(Mat. 26:29). La Cina, la ospățul nunții Mielului va fi gloata răscumpărată prin Sânge, aleșii care cred acum, care acceptă și primesc acum din inimă ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu conform mesajului timpului de sfârșit. Dacă am citi mai departe, cine a crezut mesajul nostru? Toți cei ce sunt din Dumnezeu au recunoscut însărcinarea divină, au acceptat și primit mesajul și ei știu că fratelui Branham i-a fost dată o însărcinare divină în mod supranatural, și că noi, prin puterea unei chemări divine, putem purta acest mesaj sfânt al Cuvântului lui Dumnezeu. Și toți aleșii din toate popoarele și din toate limbile vor asculta de ceea ce spune Bisericii Duhul.

Dumnezeului nostru Îi aducem slava, lauda în vecii vecilor. Celor ce le-a dăruit har i-a neprihănit, iar pe cei ce i-a socotit neprihăniți i-a și proslăvit. Primiți astăzi Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu cu teamă și respect sfânt. Este valabil pentru tine, este valabil pentru mine, este dat pentru noi toți. Noi toți care ne aflăm astăzi în acest loc și toți de pe întregul pământ care ascultă, fiecare va pași înaintea Domnului și va spune ceea ce dorește să trăiască cu El: pocăință, eliberare, vindecare. Orice ar fi, astăzi Domnul dorește să-Și confirme Cuvântul Său scump și prețios în viețile noastre. Lui Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din inimă și pentru această seară. Îți mulțumesc pentru acest loc pe care ni l-ai dăruit, pe care am construit totul, după porunca Ta. Îți mulțumim pentru Centrul misionar, pentru întreaga lucrare misionară, Îți mulțumim că, Cuvântul Tău a ajuns marginile pământului.

Iubite Domn, acum ne rugăm unii pentru alții, ca toți care astăzi au auzit Cuvântul Tău să-l creadă din inimă, să li se descopere și să aibă parte de ceea ce Tu faci în prezent. Îți încredințăm totul și din inimă Îți mulțumim frumos încă o dată pentru răscumpărarea isprăvită, pentru tot ceea ce ne-ai dăruit, din inimă Îți mulțumim și pentru adunarea de astăzi, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.